

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.3.2014 r.
COM(2014) 140 final

2010/0207 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w pierwszym czytaniu odnośnie do przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów [wersja przekształcona]
2010/0207 (COD)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

na podstawie art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

dotyczący

**stanowiska Rady w pierwszym czytaniu odnośnie do przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów [wersja przekształcona]
2010/0207 (COD)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (dokument COM(2010)368 final – 2010/0207 COD):	12.7.2010 r.
Data wydania opinii przez Europejski Bank Centralny:	17.2.2011 r.
Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny:	----
Data uchwalenia stanowiska Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu:	16.2.2012 r.
Data przekazania zmienionego wniosku:	Nie dotyczy.
Data poparcia porozumienia politycznego przez COREPER:	20 grudnia 2013 r.
Data przyjęcia stanowiska Rady:	3 marca 2014 r.

2. CEL WNIOSKU KOMISJI

Systemy gwarantowania depozytów istnieją obecnie we wszystkich państwach członkowskich na podstawie dyrektywy 94/19/WE. Systemy gwarantowania depozytów muszą wypłacić deponentom odszkodowanie w wysokości do 100 000 euro za depozyty bankowe, które stały się nierozporządzalne. Systemy gwarantowania depozytów są ważnym instrumentem mającym na celu utrzymanie zaufania do systemu bankowego i uniknięcie paniki bankowej.

W lipcu 2010 r. Komisja przyjęła wniosek ustawodawczy dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie systemów gwarantowania depozytów. Wniosek miał na celu:

- poprawę dostępu deponentów do gwarancji, dzięki skróconym terminom spłaty, punktom kompleksowej obsługi w przypadku upadłości o charakterze transgranicznym oraz lepszym informowaniu indywidualnych deponentów;

- wprowadzenie zasad finansowania systemów gwarantowania depozytów, w szczególności wymogu obowiązkowego finansowania ex ante przez sektor bankowy;
- dalszą harmonizację zakresu gwarancji;
- określenie roli systemów gwarantowania depozytów w zarządzaniu w sytuacji kryzysowej.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY

3.1. Uwagi ogólne

W dniu 17 grudnia 2013 r. na posiedzeniu trójstronnym osiągnięto porozumienie polityczne pomiędzy współprawodawcami. W dniu 20 grudnia 2013 r. porozumienie to poparł COREPER. W dniu 10 stycznia 2014 r. komisja ECON przesłała do COREPER pismo o niewyrażeniu sprzeciwu.

3.2. Działania następcze w wyniku zmian wprowadzonych przez Parlament Europejski

- 1) Zakres gwarancji: Parlament Europejski dążył do utrzymania wyższego poziomu gwarancji depozytów, które zostały ulokowane przed dniem 31 grudnia 2010 r. przez deponentów mieszkających lub mających siedzibę w państwie członkowskim, w którym przed dniem 1 stycznia 2008 r. obowiązywał ustawowo system gwarantowania depozytów o poziomie gwarancji do 300 000 euro. W porozumieniu politycznym doprecyzowano tę poprawkę. W wyniku kompromisu państwa członkowskie, w których obowiązuje poziom gwarancji do 300 000 euro, miałyby stosować ten wyższy poziom do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja uważa, że to doprecyzowanie jest korzystne i zachowuje istotę poprawki Parlamentu Europejskiego.
- 2) Terminy spłaty: Parlament Europejski zaproponował, by państwa członkowskie mogły utrzymać obecny termin spłaty wynoszący 20 dni roboczych do końca 2016 r., kiedy termin ten zostanie skrócony do pięciu dni roboczych. W okresie przejściowym dostępna na żądanie byłaby „spłata awaryjna” w wysokości do 5 000 euro. Zgodnie z porozumieniem politycznym terminy spłaty byłyby skracane w trzech etapach:
 - do piętnastu dni roboczych od dnia 1 stycznia 2019 r.;
 - do dziesięciu dni roboczych od dnia 1 stycznia 2021 r. oraz docelowo
 - do siedmiu dni roboczych od dnia 1 stycznia 2024 r.
- 3) Finansowanie: Parlament Europejski wnioskował o to, by w ciągu 15 lat osiągnięty został docelowy poziom funduszy systemów gwarantowania depozytów w wysokości 1,5 % gwarantowanych depozytów (zamiast 1,5 % kwalifikujących się depozytów¹ – w ciągu 10 lat, według propozycji Komisji). Porozumienie polityczne przewiduje, że w ciągu 10 lat osiągnięty ma zostać docelowy poziom 0,8 % gwarantowanych depozytów. Udział zobowiązań wpłaty, które można by zaliczyć na poczet poziomu docelowego zwiększono z 10 % – proponowanych przez Parlament – do 30 %. W przypadku niewystarczających funduszy ex ante, systemy gwarantowania depozytów gromadziłyby wkłady ex post sektora bankowego oraz, w ostateczności, uzyskiwałyby dostęp do alternatywnych mechanizmów finansowania,

¹ Depozyty gwarantowane to kwalifikujące się depozyty poniżej poziomu gwarancji w wysokości 100 000 euro.

takich jak pożyczki od podmiotów publicznych lub prywatnych. Porozumienie polityczne popiera pierwotnie zaproponowaną zasadę, że wkłady banków muszą być wazone ryzykiem. Jednakże pierwotnie zaproponowany załącznik dotyczący obliczania wag ryzyka zostałby zastąpiony wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB).

- 4) Wykorzystanie funduszy: Porozumienie polityczne utrzymuje zasadę, zgodnie z propozycjami Komisji popartymi przez Parlament, że fundusze systemu gwarantowania depozytów powinny być zasadniczo wykorzystywane do spłaty deponentów, ale przy spełnieniu określonych warunków mogą być także wykorzystane do zapobiegania upadłościom lub do stosowania środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W odniesieniu do zapobiegania upadłościom przewiduje się wymogi jakościowe podobne do tych wprowadzonych przez Parlament, w szczególności zapewnienie, by:

- system był wyposażony w odpowiednie mechanizmy i procedury wyboru i realizacji środków alternatywnych oraz monitorowania związanego z tym ryzyka;
- środki te były powiązane z wymogami nałożonymi na instytucję kredytową otrzymującą wsparcie, takimi jak przynajmniej bardziej rygorystyczne monitorowanie ryzyka i większe prawa weryfikacji dla systemów gwarantowania depozytów; oraz
- środki wdrożone przez systemy gwarantowania depozytów były powiązane ze zobowiązaniami, których podjęła się instytucja kredytowa otrzymująca wsparcie, w celu zabezpieczenia dostępu do gwarantowanych depozytów.

Porozumienie polityczne wprowadza jednak dodatkowe środki bezpieczeństwa chroniące przed pokusą nadużycia oraz zapewniające wystarczające finansowanie systemu, takie jak wymóg, aby wobec instytucji kredytowej nie zostały podjęte żadne środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3.3. Nowe środki wprowadzone przez porozumienie polityczne

- 1) Finansowanie: porozumienie polityczne wprowadza dwa istotne elementy, które nie znajdowały się w rezolucji legislacyjnej Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu.

Po pierwsze, kompromis dostosowuje dyrektywę w sprawie systemów gwarantowania depozytów do ustaleń porozumienia politycznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków², poprzez wprowadzenie możliwości zwiększenia wkładów do istniejących systemów gwarantowania depozytów w celu pokrycia kosztów związanych z ryzykiem systemowym, upadłością oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banku. Fundusze te pozwolą na zaliczenie opłat od banków na poczet poziomu docelowego pod warunkiem, że nie zostały już zaliczone na poczet funduszy na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pod

² Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 77/91/EWG i 82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (COM(2012) 280 final z 6.6.2012).

warunkiem, że system gwarantowania depozytów jest faktycznie uprawniony do tych kwot.

Ponadto porozumienie polityczne przewiduje, że Komisja mogłaby wyrazić zgodę na to, by państwa członkowskie wyznaczyły poziom docelowy pomiędzy 0,5 i 0,8 % gwarantowanych depozytów pod następującymi warunkami:

- a) zmniejszenie tego poziomu opiera się na założeniu, że jest mało prawdopodobne, aby znaczna część dostępnych funduszy została wykorzystana na inne środki niż utrzymanie dostępu deponentów do depozytów w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w ramach krajowych postępowania upadłościowego; oraz
 - b) sektor bankowy w tym państwie członkowskim jest bardzo skoncentrowany i dużą ilość aktywów posiada niewielka liczba instytucji kredytowych lub grup bankowych. Podlegają one nadzorowi skonsolidowanemu i, ze względu na ich wielkość, mogą podlegać restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie upadłości.
- 2) Wykorzystanie funduszy: Polityczne porozumienie przewiduje również dla poszczególnych krajów możliwość wykorzystania funduszy systemu gwarantowania depozytów w kontekście krajowych postępowania upadłościowych pod warunkiem, że koszty poniesione przez system gwarantowania depozytów nie przekroczą kwoty netto kompensowania deponentów posiadających depozyty gwarantowane w danej instytucji kredytowej.

4. PODSUMOWANIE

Mimo że porozumienie polityczne znacznie odbiega od wniosku Komisji, osiąga ono cele wykraczające poza pierwotny wniosek Komisji. Dlatego też Komisja popiera stanowisko Rady, które odzwierciedla porozumienie polityczne z dnia 17 grudnia 2013 r., tak aby współprawodawcy mogli przyjąć tekst ostateczny w przyspieszonym drugim czytaniu, przed końcem obecnej kadencji.